

[Wilhelm.]

at bedømme selv, om de synes, de oplysninger har været uinteressante for offentligheden. Har de været irrelevante? For at spørge helt konkret: kan hr. Stetter nævne noget som helst andet tilfælde end Codan? Jeg synes, at Codan havde offentlighedens interesse.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvis hr. Stetter ikke skulle kunne nævne andre eksempler, skal jeg gerne hjælpe hr. Wilhelm. Men det, der først og fremmest får mig på talerstolen, var hr. Arne Bjerregaards indlæg, for i fremskridtspartiet er vi skam alle sammen 100 pct. enige med ham, når han siger, at vi herinde fra folketinget må kunne forudsætte, at de borgere, som lovene henvender sig til, også er indstillet på at ville respektere lovene. Så langt er vi helt enige, men lige såvel som vi forventer det af borgerne, så må borgerne kunne forvente af os, at de love, vi giver, de kan forstås, og det, som jeg her angreb hr. Arne Bjerregaard for, det var, at det af ham introducerede udtryk, stikprøvekontrol, simpelt hen ikke kan forstås.

Hr. Arne Bjerregaard forsøgte nu her i anden omgang at forklare, hvad der mentes med det. For det første sagde han det evidente, at det betyder, at man kan kun kigge på en begrænset del af materialet. Ja men begrænset i forhold til hvad? I forhold til det, der findes i alle pengeinstitutter under ét eller i det pengeinstitut, hvor kontrollen foregår? Dernæst sagde hr. Arne Bjerregaard: men det eneste, man kan kigge på, det er det, der er relevant for skatteligningen. Har hr. Arne Bjerregaard ikke set så meget til vor tykke skattelovsamling, at alt, simpelt hen alt, er relevant for skatteligningen, sådan at der ikke ligger nogen som helst begrænsning i det udtryk. Man kan ikke klare sig, når man giver en lov, med det, man muligvis kan klare sig med, når man underviser i en skole eller taler fra en prædikestol, med, at det er ånd og idé, man må hense til. Der må være præcist, kontant gods i lovtæksten, for at en lovtækt kan gøre nogen som helst nytte, når vi kommer ud i den grå hverdag, hvor det virkelig er de benhårde realiteter, der tæller.

Endelig en bemærkning til hr. Ømann, der ganske og aldeles fordrejede mine ud-

talelser. Jeg indlod mig ikke på nogen måde med mine bemærkninger om, at skatteembedsmænd i bundter ikke gør nytte, på at angribe en eneste skatteembedsmand her i dette land, for det er bestemt ikke hans skyld, at han ikke gør nytte. Angrebet havde en ganske præcis adresse, nemlig til skatteembedsmændenes chef, ministeren for skatter og afgifter. Det er hans skyld, at de ikke gør nytte. Det er da bestemt ikke de menneskers skyld, der sidder og gør det, som de sådan i al almindelighed får beskud om. Derfor var der ingen forfølgelse af eller nedsettende udtalelse om nogen af hr. Ømanns kolleger — han er jo ikke blevet minister endnu.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jacobsen):

Jeg skal gøre et par bemærkninger til hr. Stetter. Jeg skal for det første sige, at det er rigtigt opfattet, at jeg ikke har planer om at inlede forhandlinger med pengeinstitutterne om denne ændring, som er en adgang til på stedet at indhente de relevante oplysninger. Hvorvidt man fra ligningsrådets side vil finde behov for forud for den praktiske gennemførelse at optage kontakt, det skal jeg ikke kunne gøre kommentarer til her.

Hr. Stetter var inde på, at man måske måtte anbefale sine kunder at trække regnskabsmaterialet tilbage — det kørte igen på argumentationen om brud på bankhemmeligheden. Jeg må måske have lov til at citere fra den nugældende lovs § 8 C, stk. 2:

„Oplysning kan således forlanges om størrelsen af lån og af indestående eller forvaltede midler og disses afkastning, om bevægelser på indskuds- eller lånekonti, herunder oplysninger om trukne og indsatte checks, om diskonterede veksler samt om sikkerhedsstillelse for lån og kreditter.“

Jeg tror ikke, der er nogen grund til at føre denne argumentation, medmindre der skulle ligge — og det tror jeg ikke på — noget i retning af en mistro til, at pengeinstitutterne efter påkrav ville oplyse de rigtige ting.

Vi har ønsket at kunne gå ud på stedet og hente disse oplysninger for at få de oplysninger, der er relevante, og ikke få en hel masse oplysninger, hvoraf kun en begrænset del har ligningsmæssig og kontrolmæssig værdi.